Maria Matthiaren Tyttären/

Laitilan Pitäjästä

Ja

Kowion Rusthällista

Wijmeinen ajatus/

Jonga Hän' muillen esimerkxi/ ja itzellens jälkimuistoxi

Jätti platsille, sinä 21. päiw. Kesä-Cuusa 1755.

Turusa Prändätty.

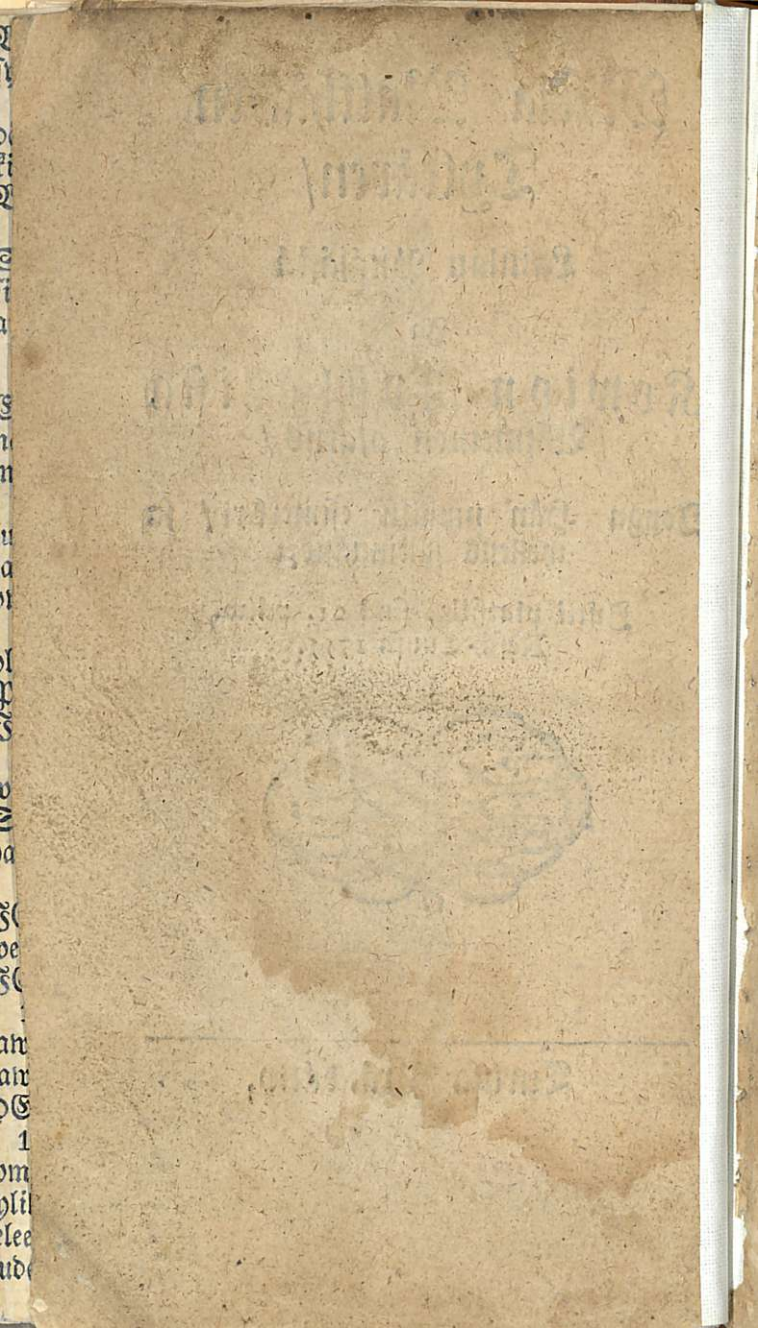

††† ††† †††

v. 1.

Minä syndinen suur /
Cuin olen mun Jumalan jättänyt juur;
Sijt' lijtoſt, cuin caſtes mä Jumalall' tein /
Sijt' elämäs luowuin pois pahuten päin;
Nyt minä sen cadun / ja rucoilen nijn:
Pid' JESU mun kijnn'! Pid' JESU mun kijn'!

v. 2.

v. 2.

Mun Jumala luon'
On cuwaxens omax' ja armo-
sta suon/
Mun Poicansa ansios rippua kiin'/
Ja Hengensá woimall' saad' au-
tuden niin/
Waan, ach! nämät lahjat má
hyljáisin pois.
Aut' JESU cuin woit! aut'
JEsu cuin woit!

v. 3.

Má syrdinen wiel/
Cuin cláisin káwin ain Werke-
len tiell/
Ja Lapseni cauhiast murhaisin
tääll'/
Nyt tahdon má turwata JEsu-
xen päall'/
Ja rucoilla nöyrást ain cuole-
maan ast:
Pást' JESU pahast! Pást' JE-
SU pahast.

v. 4.

v. 4.

Sit' caubia työt/
Cuin minua Perkel' ain päiwät ja yöt
Juur makiast' wietteli tekemään tääll'/
Ja tahdoi mun Helwettijn wajotta pääll'/
O JEsu ål' sitä mun eteni tuo!
Waan ilo mull suo! Waan ilo mull suo!

v. 5.

Mä wanhax en täll'
Sa elää tain syndisen mailman pääll';
Cuitengin mä toiwon ett' Jumala suo
Mull' autuan lopun/ mun ilohons tuo.
Sentähden waick' nuorudes erit pitää/
En sure sitä/ En sure sitä.

v. 6.

v. 6.

Sentähden mä wiel'
Nyt caickia neuwon cuin wäärällä tiell'
Ain tahtowat käydä ja waelda niin/
Ett' Perkel' saa allans heit sitoa kiinn'/
He kändyköt pojes ain Jumalan luo/
Cuin iloo heill' suo/ Cuin iloo heill' suo.

v. 7.

Nyt hywästi caick'
Mä jätän mun Isän ja Äitini ratk'/
Mun Weljen/ mun Sisaren/ ystäwät muut
Ei tarwita itkewit silmä ja suut'
Mun loppuni yliz'! mutt carttacat twain
Mun tietäni ain/ mun tietäni ain!

v. 8.

v. 8.

Wiel hywäst sen pääl'
Mä caickia jätän / cuin seisotwat
tääl' /
Ain' Jumalat' rucoilcat päitwät
ja yöt /
Ett' moistitte wälttää caick' Perke-
len työt /
Ja waeldaa aina sit' caitasta tiet /
Cuin ilohon wie / Cuin ilohon
wie.

v. 9.

Mä rucoilen wiel'
Nyt caickia Teitä cuin seisotta
täält /
Ett' puolestan' huocatte Jumalan
luo' /
Ett' hän mun sielullen ilon nyt
tuo /
Cuin Abramin helmois / pyhäin
paris /
On Taiwaan salis / On Taiwaan
salis.

v. 10.

v. 10.

Mä silmän nyt kijmi/
Mun JEsuxen nimehen painaa/
ja nijn
Mun sieluni JEsuxen kätehen
wien/
Hän osottaa Hänelle autuden
tien.
Ach! sielun ming' ilon juur ar-
mollisest
Saat HERran kadest/ saat
HERran kädest.